

Če bi predložitveno sodišče ugotovilo, da so nacionalni predpisi v postopku v glavni stvari neskladni z določbo 4 Okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, ki je priložen Direktivi Sveta 97/81, je treba določbo 5(1) tega okvirnega sporazuma razlagati tako, da tudi ta določba nasprotuje takim predpisom.

(¹) UL C 282, 24.9.2011.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Session (Škotska), Edinburgh (Združeno kraljestvo) 30. januarja 2012 – Andrius Kulikauskas proti Macduff Shellfish Limited in Duncanu Wattu

(Zadeva C-44/12)

(2012/C 109/10)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Session (Škotska), Edinburgh

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Andrius Kulikauskas

Toženi stranki: Macduff Shellfish Limited, Duncan Watt

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali gre ob upoštevanju preoblikovane Direktive (2006/54/ES) (¹) za nezakonito diskriminacijo, če se oseba („A“) obravnava manj ugodno zaradi nosečnosti ženske („B“)?
2. Ali gre ob upoštevanju preoblikovane Direktive (2006/54/ES) za nezakonito diskriminacijo, če se oseba („A“) obravnava manj ugodno zaradi nosečnosti ženske („B“), ki je njegova (i) partnerica ali (ii) je drugače povezana z njim?

(¹) Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, str. 23).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Bruxelles (Belgija) 30. januarja 2012 – Onafts – Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés proti Radii Hadj Ahmed

(Zadeva C-45/12)

(2012/C 109/11)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour du travail de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Onafts – Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Radia Hadj Ahmed

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali v okoliščinah, v katerih je državljanica tretje države (v obravnavanem primeru Alžirije) pred manj kot 5 leti pridobila dovoljenje za prebivanje v državi članici (v obravnavanem primeru v Belgiji), da bi se zunaj okvirov zakonske zveze ali registrirane partnerske skupnosti pridružila državljanu druge države članice (v obravnavanem primeru Francije), s katerim ima otroka (s francoskim državljanstvom), ta državljanica tretje države spada na osebno področje uporabe Uredbe št. 1408/71 (¹) kot družinski član delavca, ki je državljan države članice, da bi se ji lahko dodelile zagotovljene družinske dajatve za drugega otroka, ki je državljan tretje države (v obravnavanem primeru Alžirije), čeprav navedena državljanica tretje države ne živi več skupaj z očetom otroka, ki ima francosko državljanstvo?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali v okoliščinah iz prvega vprašanja in zato, ker živi v njenem gospodinjstvu otrok s francoskim državljanstvom, ta državljanica tretje države ali njen otrok, ki je državljan tretje države, spadata na osebno področje uporabe Uredbe št. 1408/71 kot družinska člana delavca, ki je državljan države članice, da bi se lahko otroku z alžirskim državljanstvom dodelile zagotovljene družinske dajatve?
3. Če je odgovor na zgornji vprašanji nikalen, ali je v okoliščinah iz prvega vprašanja ta državljanica tretje države na podlagi členov 13(2) in 14 Direktive 2004/38 (²) v povezavi s členom 12 ES (postal člen 18 PDEU) upravičena do enakega pravnega obravnavanja kot belgijski državljani tako dolgo, dokler ne izgubi pravice do prebivanja, tako da je izključeno, da ji država Belgija za dodelitev zagotovljenih družinskih dajatev postavi pogoj v zvezi z dolžino prebivanja, medtem ko se izpolnjevanje tega pogoja ne zahteva od nacionalnih upravičencev do teh dajatev?
4. Če je odgovor na zgornja vprašanja nikalen, ali je v okoliščinah iz prvega vprašanja ta državljanica tretje države na podlagi členov 20 in 21 Listine EU o temeljnih pravicah kot mati državljanca EU upravičena do uporabe načela enakega obravnavanja, tako da je izključeno, da ji država Belgija za dodelitev zagotovljenih družinskih dajatev za drugega od

njenih otrok, ki je državljan tretje države, postavi pogoj v zvezi z dolžino prebivanja, medtem ko se izpolnjevanje tega pogoja v zvezi z dolžino prebivanja ne zahteva za otroka z državljanstvom EU?

- (¹) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35).
- (²) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Danska) 26. januarja 2012 – L.N.

(Zadeva C-46/12)

(2012/C 109/12)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (organ za pritožbe, ki obravnava pritožbe na področju študentskih pomoči in posojil)

Stranka v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: L.N.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 7(1)(c) v povezavi s členom 24(2) direktive o prebivanju (¹) razlagati tako, da lahko država članica (država članica gostiteljica) pri presoji, ali je osebo treba šteti za delavca, upravičenega do pomoči za izobraževanje, upošteva dejstvo, da je oseba v državo članico gostiteljico prišla z glavnim namenom, da študira, tako da država članica gostiteljica tej osebi ni dolžna odobriti pomoči za izobraževanje (glej navedeni člen 24(2) direktive o prebivanju)?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vrchní soud v Praze (Češka republika) 7. februarja 2012 – Marián Baláž

(Zadeva C-60/12)

(2012/C 109/13)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Vrchní soud v Praze

Stranka v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Marián Baláž

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba izraz „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ iz člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 (¹) o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (v nadaljevanju: Okvirni sklep) razlagati kot samostojni pojem prava Unije?
 - 2.a) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, kakšne splošne opredeljujoče značilnosti mora imeti sodišče države, ki lahko na pobudo zadevne osebe odloča o tožbi te osebe v zvezi z odločbo, ki jo je izdal organ, ki ni sodišče (upravni organ), da ga je mogoče opredeliti za „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“, v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa?
 - 2.b) Ali se avstrijski neodvisni upravni senat (Unabhängiger Verwaltungssenat) lahko šteje za „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“, v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa?
 - 2.c) Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali mora izraz „sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“ v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa pristojni organ države izvršiteljice razlagati na podlagi prava države, katere organ je izdal odločbo v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa, ali na podlagi prava države, ki odloča o priznanju in izvrstitvi take odločbe?
3. Ali je „možnost zadevo predložiti v razsojanje“ „sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“, v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa zagotovljena tudi, če zadevna oseba zadeve ne more neposredno predložiti v razsojanje „sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“, ampak mora najprej izpodbijati odločbo organa, ki ni sodišče (upravni organ), zaradi česar odločba tega organa izgubi učinke in začne teči običajni postopek pred tem organom, pritožbo pri „sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve“, pa je mogoče vložiti šele zoper odločbo tega organa v tem običajnem postopku?